

לתומרת!!! אם לא היה פקח עירוני בסביבה, אי-אפשר היה להוציא את האיש בלי גידול.

ממפקחים עירוניים מפקדים כולם, מפני שפקח יכול עוד לעשות ראפרט על זה שהביוב עובר על גדותיו, או שיש יותר מדי זבובים במרפסת.

השעה 19.00. ראשוני המוזמנים מגיעים. אף-על-פי שהארוחה עורכת לכבוד רבני שיעוריות, מגיעים קודם כל שרים, חברי מועצת העירייה, שלונסקי וכמה רבנים מהי רבנות, ותופסים את כל המקומות הטובים, הנה גם פנחס בא ואחריו, לא יאומן הני יסופר, גם שמעון ממשד'הבטי חוץ. כל אחד רוצה לדעת אם השניים ישובו לשולחן אחד, לכן שואלים את יהודית איזנשטיין, שאהה להסתכל באוכל עם מיש-קפת'שדה. יהודית מסתכלת, וגם חותמת לנו להציץ דרך המשקפת. תודה לאל, אינם יושבים יחד לשולחן אחד.

השעה 19.30. אני יושב עם הקהל שבא לראות, באיצטדיון הקטן שעל גיבעת החמרה, בצל עץ-שיקמה גדול. מי שלא הוציא מקום באיצטדיון מטפס על עץ השיקמה ורואה משם יותר טוב אפילו, כי השוטר לא מסתיר. הנה מתחילים לשרוק את המארס מהגשר על נהר קוואי ואני, שכבר יודע מזה סימן זה, מפנה את מבטי לפרוודור ומספיק לראות איך קופצים כל המלצרים מאחורי השולחן ויוצאים בסך עם גרון נטוי ומגבת על היד.

השעה 20.00. קול שיקשוק הצלחות וגניקשת הסכינים במזלגות מגיע גם אל עץ-השיקמה שבין ענפיו אני יושב. ממקום הצפית זה אני רואה הכל. לא רק את האורחים בסעודתם, אלא גם את המטבח ואת החצר הקטנה שבין היכל התרבות והמוזיאון, שלשם רצים כל המלצרים עם בקבוקי היין הריקים.

השעה 20.15. המלצרים רצים לחצר עם בקבוקי היין הריקים.

השעה 20.30. המלצרים רצים לחצר עם בקבוקי היין הריקים.

השעה 20.45. המלצרים רצים לחצר עם בקבוקי היין הריקים. אני כבר לא יכול להתאפק ויורד ממען והולך לראות מה בחצר. אני רואה שהמלצרים מביאים את הבקבוקים הריקים, שאינם ריקים לגמרי, כי תמיד עוד נשאר קצת יין בתחתית, והם מוסרים אותם לאיש אחד הממלא בשאריות היין בקבוקים חדשים, שהמלצרים משתמשים בהם עוד פעם.

לבי מתמלא גאחה על העירייה החדשה שלא נותנת לרמת-אביב לבנון את כספי המסים שלי, ואני מקמה שכמי שנוהגים בייץ, כן גם נוהגים בשיירי אוכל אחרים — אוספים את כולם לצלחת אחת, להכין מהם מנות חדשות. אחרי שמישתה-נימיר עבר בשלום, ושום יד לא רשמה על הקיר מנא וכו', נסעתי לרמת-אביב, אל אלברט גולדמן, הצליח לזמור את הארוחה בזמן שנקבע (ר"ב) אם הוחזרו לו כל כלי-האוכל, וביי חוד הסכינים, הכפות והמזלגות, שהיו עשו"יים ניקל מבריק.

"איהו ניקל!!! קפץ אלברט גולדמן. "הסכום היה עשוי כסף ולא ניקל! מה אתה חושב, שאנחנו מסעדת תנובה?" "והכל היה בסדר? לא חסר לך כלום?" "איפה בסדר! המון דברים חסרים לי, בוא אתי למשרד, ואתן לך את רשימת הדברים שנשברו או שנעלמו בדרך." הלכנו למשרד וגולדמן הוציא מהמגירה את רשימת-הציוד המוחזר.

"הנה, אתה יכול לרשום מה חסר: חסרים שבעים ושלוש צלחות; ארבעים ושלושה ספלים, 76 כוסות, בעט מלחיות ושלושה מזמים, אבל זה לא כל-כך איכפת לי, מפני שתמיד נשברים דברים במסיבות כאלה. מה שהכי משונה הוא, שחסרים לי 87 סכינים, מזלגות, כפות וכפיות. דווקא אלה שהיו עשויים כסף."

"החושד אתה בראשי-העיריות?" "לא אמרתי אתה זה! אני לא יודע מי טבח אותם, אני לא חושב באורחים שלי בדברים כאלה. מה שאני יודע הוא ששמו"רים וגם ושבע חתיכות כסף חסרות לי. כוסות וספלים יכולים להישבר, זה טבעי ואנחנו תמיד לוקחים את זה בחשבון, אבל מי טבח כלי-כסף אני לא יודע ולא רוצה לדעת."

"העיקר שחסרים. ומה שאתה שואל ב' עניין המון, אני יכול להגיד לך שאנחנו היינו בסדר. שמרתי על הארוחה עם טסופר ביי, וגמרנו את זה לאורך עשרה רגעים יותר ממוקדם ממה שהיינו צריכים. זה שמרנו אחרי שעה תשע, זה בגלל הנאו"מים. אנחנו היינו בסדר."

במדינה

(המשך ממעמד 10)

משותפת בבתי-שעשועים, בתי-קולנוע, תיאטרונים — יכול כל בן-רוג למנוע. לם הארוב לא שלל מהבעל את זכותו האחרונה לערער על ההחלטה המקורית, איפשר לו, באם לא יקבל את דעתו, לפנות לבית-המשפט העליון.

בעוד ששני הערער תלוי ועומד, לא היה פרקליט בישראל שלא הגיב על הצו המיוחד במינו בדרך כלשהי. רוב המשפטנים שללו את עמדתו של השופט. טענו עורכי-הדין:

● **עורך-דין עזריאל ברק:** איני חושב שההלכה החדשה הו תקבל את אר-שור בית-המשפט העליון (גם שהיא יודעה בקונטיננט ובמיוחד באוסטריה), מאחר שהיא זרה לרוח החוק האנגלי השלטת גם בארץ. אילולא הייתי פוחד מאשתי, הייתי מוסיף ואומר שאין מקום להגבלה כזאת בחיי הפ"רס במיוחד לגבי הגבר.

● **עורך-דין מאיר שפירא:** אני מצדד בהחלט בפסק-דין של הדי"ר לם. זה עולה בדבר עם ההשקפה שלי בענייני מעמד אישי. בית-המשפט המחוזי דן לפי החוק האישי של הממדיינים לפניו. הודים, לפי תורת משה, או נוצרים, לפי הברית החדשה. פילח גבר או אשה לצד אחר או אחרת נוגדים את ההלכה. זוהי פירצה מספר אחד להרס חיי משפחה וקילקול טוהר המידות. העונשים בתורה למפירי התוקים בבחינת ייהרג ולא יעבור. טבעי שדווקא הללו, כמו גילוי עריות, הם חמורים ביותר. שופט כד"ר לם, שאינו כבול מעולם למלה היבשה של החוק נתן צו כזה.

● **עורך-דין משה נחשון:** פסק-דין של לם מהווה התערבות קיצונית בחיי הפרט. הוא גם אינו מזדהה עם החוק העב"ר התורני שנתן לגבר חופש רב הרבה יותר מאשר לאשה. ידוע שבמסורת ישראל היתה הפילגש מוסד מוכר, מלבד זאת, ברור הרי שצחימניעה כאלה אינם ניתנים לביצוע. כי מי יכול לכפות על מי חיי משפחה. "תקר נים?" חיים כאלה אינם מבוססים על צחים אלא על אהבה ואמון הדדי. אי-אפשר לה-שיגם בעזרת איומים וסנקציות על ביוון בתי-המשפט.

● **עורך-דין ישראל הייק:** איני חושב שזה הוגן לחתך דעה על פסק-דין שעלולים עוד לערער עליו. זה עלול אפילו להיות ביוון בית-המשפט. באנגליה זה בור דאי היה כך.

● **עורכת-דין עדנה הפטמן:** פסק-הדין הזה הוא בלתי אפשרי. פשוט, מכיוון שעד כמה שאני מבינה הוא איננו ניתן לביצוע.

● **עורך-דין אמנון פלומנבאום:** עם כל הכבוד לשופט לם המלומד, אר-אפשר לפסוק על עניינים שברגש בצורה יבשה. בכל מה שבינו לבינה חופשי אדם לעשות ככל אשר יאמר לו ליבו ואם הלב אומר לו לפנות לכיוון אחר — שום דבר לא יעזור.

כאשר התבקש השופט לם עצמו להגיב על הערה שעררו קביעותיו חסרות התק"דים, התנגד בכל תוקף. "תבואו בעוד כמה שנים... אולי אחרי שאמות."

תזכיר

הד לקריאה

דייגי "סגנונית" יחזרו ארצה. אחרי שקריאתם הנואשת מבית-הכלא התורכי פור-סמה בגליון האחרון של העולם הזה (1208), השיג משרד-החוק הישראלי הבטחות מדוב רים תורכיים כי הדייגים יכללו בחגיגה עליה יוכרו בקרוב בתורכיה... **הערות בייגוריון** על גבול אודר-ניסה אשר, כפי שהודיע העולם הזה (1207), עוררו סערה בין הדיפלומטים הפולנים בארץ ובחאר-שה, חייבוהו להתנצל רשמית. השבוע קרא ביגי לניצני פולין, הודיע לו באורה רשמי שלא התכוון לתמוך בדרישה הגרמנית לשנות את הגבול... **שרת-החוק השתמך** ט"ה השבוע, בשעת מסיבת עיתונאית, מלעגות לשתי שאלות שהוצגו לה ביחס לאלגיריה, ושעורך העולם הזה עורר אותן בסידרת מאמריו (העולם הזה 1204 והלמה): (א) האומנם סבורה ממשלת-ישראל כי אל-גייריה משוחררת תצטרף אוטומטית לגוש האנטי-ישראלי, (ב) האם בטיחה ישראל לתמוך בצרפת באלגיריה, תמורת הבטחה צרפתית לתמוך בישראל נגד שכניה הער-ביים?

קולנוע

הוליבוד

מותו של אלי

זה קרה בדיוק ברגע בו עמד קלארק גיי"בל הצטרף לשבט האבות המזוקנים: צ'אר-לי צ'אפלין (70), ברטראנד ראסל (85). אותו רגע התהפך מזלו של הגבר שהסעיר משך שלושים שנה את לבבות נשי תבל.

זה מכבר נעלמו שתי תמונות משפחתיות מהגאלריה המפוראת של המפתים ההוליוודיים בעלי צדעיה-שיבה: ארול פלין וטיי-רון פאואר, שנאספו אל ולטינו הטוב תוך שנה אחת. עתה הגיע תורו של האריה הזקן. כאשר השתתף בהסרת הבלתי מותאמים, לצידה של מרלין מונרו (ראה תמונה), איבד גייבל שמונה קילו ממישקלו, משום שהיה עליו לעסוק שעות ארוכות ברכיבה. במר-צ'אפלין לפני שבוע, החל חש ברע.

ביום ראשון, בשעה ארבע לפנות בוקר, שוב התלונן, שלא כדרכו. קיי גייבל, אשתו, הנמצאת בחודש הששי להריונה, טילפנה אל הרופא בהסתר: "אני חוששת להריון". אני מוכרו מזמן, אם אינו רעב, סימן שהוא חולה." אחרי שבדק את גדול מאבני הבד,

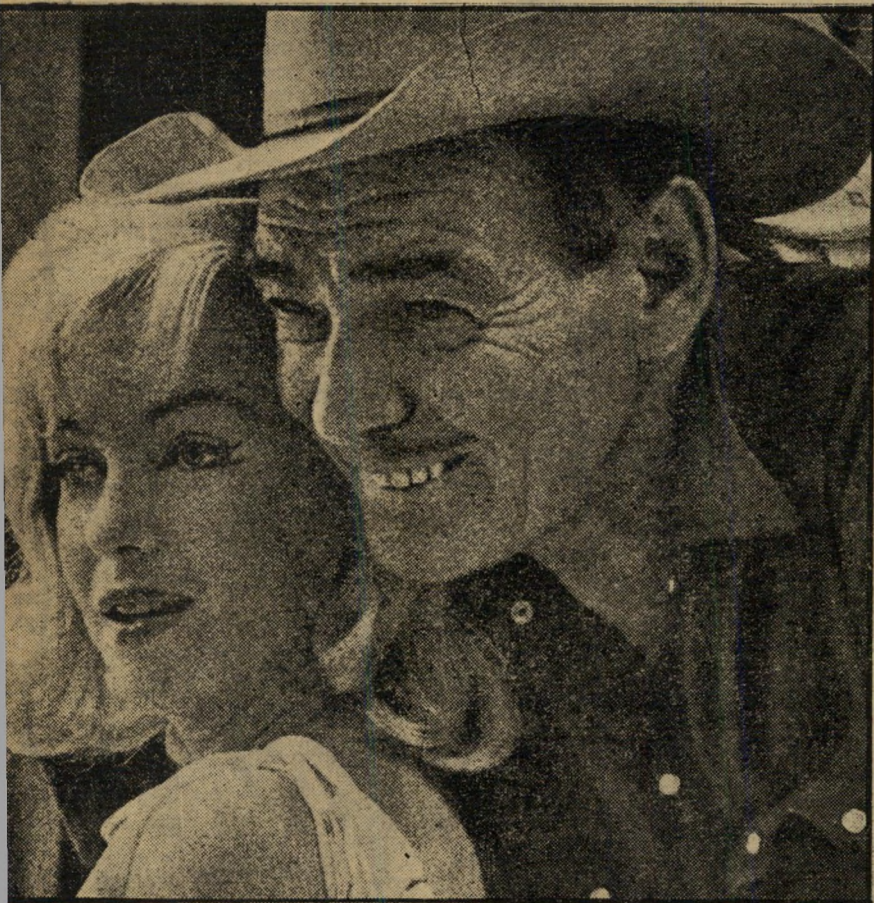
בחלוק ובנעלי בית, ונכנסה בשיחה עם ה"אחיות" מישה מיוחדת הותקנה עבורה בחדר החולים של בעלה. הוא חיך אלי חיוך זוהר, סיפרה, "הוא קרץ לי בצורה הידועה לכן, כאשר הגעתי לחדר עם מזוודתי ביד. הוא אימץ אותי בין זרועותיו ופיטפט אותי הרבה, בעיקר אודות הבחירות. סוף סוף, אמר לי: צר לי לגרום לך ולתינוק צרות שכאלה."

כעבור שעות מספר הצטרף הכוכב הארצי אל הכוכבים שבשמיים.

חשבון רווח והפסד

אלה המעריכים את כוחה של היהדות גם לפי משקלה בקרב כוכבות הוליווד, יכלו השבוע להתכוון למאון שלילי. כל הסימנים העידו על כך שייצוגה של היהדות בין חתולות-המין ההוליוודיות יפחת בשתיים, ודווקא החשובות והטובות שבהן. כנגדן תתקבל תוספת אחת. סיכום המאון: הפסד של כוכבת אחת.

● בלונדון מתפתלת אליזבט טיילור-פישר מכאבים, בבית-החולים בו היא נמצאת. מאז הגיעה ללונדון לפני חודש וחצי, להסרת קליאופטרה, סבלה אליזבט מחום גבוה ומכאבים חזקים. כל הדיאג-

גייבל ז"ל ומונרו תכ"א מוות, גט, גידול, חתונה

גזוות שקבעו הרופאים התבדו. תחילה סברו שזו קדחת מאלטה. אחר-כך ראו בשן חולה את גורם הרע. לבסוף עמדו חצי תריסר מומחים סביב מיטתה, אובדי עצות, מבלי שיוכלו לקבוע ממה סובלת ליז. חסידי הכוכבת ברחבי העולם כבר החלו להיזל דמעות על גורלה של אליזבט בת 28, שבחיה הקרים הספיקה להתחתן ארבע פעמים, ללדת שלושה ילדים בשלושה ניתוחים קיסריים, להתאלמן פעם אחת, לש-בור את חוט השדרה ואת חיייה-משפחה של זוג כוכבים אחרים.

בתום השבוע אומנם עזבה אליזבט את בית-החולים, אולם לא היה בטחון שלא תחזור אליו בפעם נוספת ואחרונה. "יש לה גידול במוח!" לחשו הרופאים.

● בניו-יורק הודיעה רשמית מארילין מונרו-מילר כי היא נפרדת מבעלה ומת-כוננת להתגרש ממנו. מאז הפלירט בינה לבין איב מונטאן, בשעת הסרת סרטם המשותף, הבה נתענטה, שהגיע לשיאו שעה שבעלה הסופר מצאה במצב בלתי-ניעים עם הכוכב הצרפתי באולפן, היה ברור שה-פירוד בין השניים הוא בלתי-נמנע. נשואיו של מילר, שעד לנשואיו למארלין נחשב

פקד: "יש להזמין מיד אמבולנס." **שש אחיות רחמניות.** שעה שהאמי בולנס דהר לעבר בית-החולים, התקשר ה"רופא עם כבאיהאש, הזמין ציוד-חירום להספקת חמצן. קלארק החל להרגיש ברצי-נות מצבו, ובפעם הראשונה חזר להתברך. ד"ר גריפית, אחד הרופאים אשר טיפלו באיונהאואר בעת התקפתו האחרונה, רשם אלקטרואקארדיוגרם. התוצאה: קלארק גייבל סבל מטרומבוזה בלב, והפעם אין זה מישחק. הידיעה התפשטה בהוליווד תוך זמן קצר. בהפסקה של 24 שעות כבר נפטרו, אותו שבוע, שניים מגדולי שדרות טסט: מלך הקומיקאים של הסרט האילם, מק סנט, וחד-בונד, יודים של גייבל וג'ון ויין. שש אחיות רחמניות שרתו את החולה הגדול. גודו עתונאים שם מצור על בית-החולים. הם קבעו את מטם במשרדי ה"מינהלה, בקומת הקרקע. לפני דלת חדר-החולים של גייבל ניצב שוטר מזויין במדים. אסרו לפרסם את מקום המצאו, מחשש פן מעריצותיו תתקפנה בהיסטריה ותתנפלהו גם על מיסת גטיסתו, כשם שהתנפלו עליו מעריצות ב'1942, כשניצב על משמרתו כחילי, בשעת-לילה מאוחתת הגיעה קיי גייבל,